

Uvod

Donošenje odluka predstavlja deo naše svakodnevnice. U strukturi odluka najviše su zastupljene trivijalne odluke, koje donosimo po navici, ili im zbog zanemarljivog značaja njihovih ishoda poklanjamo malo pažnje.

Ipak, nezavisno od prirode odluka (da li su one privatne ili poslovne) i razlika u složenosti i značaju njihovih ishoda, važno je imati na umu da pod odlukom podrazumevamo izbor iz skupa od najmanje dve opcije (alternative, akcije) kojima možemo da ostvarimo željeni cilj.

Ako raspolažemo samo jednom opcijom, onda dileme u vezi sa izborom nema, a samim ti ne postoji ni problem odlučivanja.

Podrška odlučivanju individualnom donosiocu odluke (DO) je itekako važna aktivnost za uspešno upravljanje svakim preduzećem.

Kako rad i funkcionisanje preduzeća postaju sve složeniji, a samim tim i odgovornost za donetu odluku sve je veća, postoji potreba za uvažavanjem različitih ideja i mišljenja u cilju donošenja odluka u grupi.

Potreba za poboljšanjem kvaliteta odluka donetih u grupi, stalni je predmet interesovanja istraživača sa velikim praktičnim i naučnim značajem.

Stalne promene u neposrednom okruženju preduzeća, rezultuju da njegovo funkcionisanje i opstanak na tržištu postanu sve složeniji. Samim tim i odgovornost za donetu odluku postaje veća, što rezultuje zahtevom da se ista donosi od strane specijalizovanog tima za odlučivanje. Sve sa ciljem posmatranja više alternativnih pravaca i ideja, kao i međusobnog usaglašavanja i uvažavanja različitih mišljenja, radi donošenja najprihvatljivije odluke u grupi.

Sa druge strane, evidentna je potreba za poboljšanjem kvaliteta odluka donetih u grupi. Ista predstavlja stalni predmet interesovanja istraživača sa velikim praktičnim i teoretskim značajem.

GRUPNO ODLUČIVANJE

Odluke često donosimo i kao članovi grupe, kada se suočavamo sa problemima koje ne možemo da sagledamo niti da analiziramo u do sada posmatranim teorijskim okvirima.

Grupu (ili društvo) posmatramo kao formalnu celinu čiji se opstanak ne dovodi u pitanje i koja kao takva mora da donese zajedničku odluku. Pored toga posmatramo idealizovanu grupu koju čine ravnopravni, savršeno racionalni pojedinci, koji samostalno ocenjuju opcije na osnovu svojih preferencija.

Budući da se bira između opcija koje su od interesa za grupu u celini, individualne preferencije će, pored ličnih interesa, značajno odražavati i usvojene etičke principe.

Ponekad će ove dve komponente biti u međusobnom konfliktu (lično povoljnija opcija može da bude neprihvatljiva sa etičkog stanovišta i obratno), a koja od njih će prevagnuti pri formiranju individualne rang liste, ostaje stvar lične procene svakog pojedinca.

Kada članovi grupe samostalno odrede svoje preferencije (rang-liste svih opcija) i javno ih izraze, one u postupku grupnog odlučivanja ostaju nepromenjene. Grupna odluka se tada donosi na osnovu svih individualnih preferencija njenih članova i tim je složenija što se one međusobno više razlikuju.

Najbolji način da se interni konflikt u formalnoj grupi razreši je otvoreni dijalog. Razmatranjem svih argumenata u korist i protiv pojedinih opcija, posebno ako se diskusija odvija u atmosferi međusobnog poštovanja uz zajedničku želju da se nađe najbolje rešenje, grupa može da iskristališe jedinstven stav i dođe do jednoglasne odluke. Ali, ponekad veličina grupe čini dijalog nemogućim, a ponekad odluku treba doneti brzo, pa nedostaje vreme da se individualni stavovi usaglase. Pored toga, u situacijama kada članovi zastupaju oprečne stavove, dijalo može da zaoštri postojeći konflikt. Ako grupa i tada mora da donese odluku, jedna od demokratskih procedura je da se pristupi glasanju.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com